

Font dels Avellaners/Font de Ca n'Esteve

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí sota ca n'Esteve, s/n
Emplaçament: Pujant a l'esquerra del camí
Alçada: 104

Coordenades:

Latitud: 41.44255
Longitud: 2.01773
UTM Est (X): 417944
UTM Nord (Y): 4588352

Classificació

Número de fitxa: 08158 - 47
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Segle: XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Es troba bruta i en clar estat d'abandonament
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua, Carrer de Provença, 204, 08036 Barcelona

Fitxes associades:

[Font de can Tintorer](#)

Autoria de la fitxa: Juana Maria Huélamo Gabaldón

Data de registre de la fitxa: dt., 04/12/2018 - 01:00

Descripció

Paret llarga de pedra que segueix el marge. Té una aixeta de bronze amb polsador, la qual actualment no està connectada a la xarxa d'aigües.

Observacions:

A pocs metres de la font i a sota d'uns grans plàtans hi ha les restes de l'antiga font.

Al costat de la font es va obrir un pou i es va fer un dipòsit d'aigua, tot això, a la mateixa propietat de ca n'Esteve.

Per tal que el subministrament arribés a tot el poble, es va construir un contrapou a la Plana i un altre contrapou i dipòsit a Les Escletxes (el punt més alt). D'aquesta manera, arribava l'aigua al poble per decantació fins a nivell de la rectoria.

El dipòsit tenia capacitat per a 40.000 litres d'aigua. La caseta on hi havia la bomba d'aigua arribava a 40 m. De fondària i 2 m. D'amplada (Faura Arís, 1996: 304).

Història

El pou que hi ha al costat de la font es va construir per tal de subministrar aigua al poble, arribant-se a un acord entre l'Ajuntament i del propietari de ca n'Esteve, Celestí Pinya, el qual va cedir, a més, els terrenys en els quals es van construir els safareigs públics (avui enterrats). A canvi, l'Ajuntament li havia de cedir vuit plomes d'aigua pel seu ús.

Per tal que el subministrament arribés a tot el poble, es va construir un contrapou a la Plana i un altre contrapou i dipòsit a Les Escletxes (el punt més alt). D'aquesta manera, arribava l'aigua als veïns per decantació, fins al nivell de la rectoria.

El dipòsit tenia capacitat per a 40.000 litres d'aigua. La caseta on hi havia la bomba d'aigua arribava a 40 m. de fondària i 2 m. d'amplada (Faura Arís, 1996: 304).

Bibliografia

Faura Arís, A. (1996) L'Abans del Papiol. Recull gràfic 1890-1960. Ed.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat. El Papiol.

Martí Albanell, Ms. F. (1926) Notes històriques del Papiol. Barcelona: Arts Gràfiques de Rigol i Cia.

